

הורים יקרים, עובדים וידידי אלו"ט

מאחלת לכם שבשנה זו
נמשיך לעשות טוב ביחד
שתזכו לסיפוק, הנאה והצלחה בפועלכם
שתהא זו שנה של פריחה וצמיחה
לכם, למשפחותיכם ולכל מי שיקר לכם
שנה טובה ומתוקה !

שלכם,
עינת קסוטו-שפי
מנכ"ל

כל שנה ושנה מוריק הדשא
עולה החמה ויורד המטר.
כל שנה ושנה אדמה מתחדשת
מלבין החצב ומזהיב ההדר.
בכל שנה נולדים אנשים לרוב-
לדמעות ולצחוק, לאחוה ושנאה
ויש מישהו הרוצה רק טוב
גם השנה ...

לאה גולדברג

אחחת, איזה לילה

בלילה קיצי הם התכנסו בתיאטרון תמונע בתל אביב. 150 מדריכים משלושה הוסטלים (כפר עופרים, אבן יהודה ונווה רבקה) ירדו על פיצות, פנקייקים ובר חופשי, ועפו עם תשעת המוזיקאים של להקת סולמה. **מרקוס**, מדריך מכפר עופרים, תיאר את האווירה כ"תחושה של שמחה והתפרקות". בשתיים לפנות בוקר הם עזבו כדי להחליף את משמרת לילה, ומרקוס סיכם: "זה מה שהיינו צריכים - מוזיקה, שתייה ואווירה. הרגשנו שהיה רצון גדול מצד הארגון לתת לנו ערב מהנה ומשחרר". הם כבר מצפים לאירוע הבא...

הורים לילדים אוטיסטים יצאו לרחובות והפגינו נגד שר החינוך שלא יפגע בילדים. בשבועות האחרונים הם חיכו לו בכל מקום אליו הגיע, עם שלטים, רמקולים, רעשנים ומשקוקיות.

בשני בתי ספר, הרים ומגשימים, ותיושם מהשנה הבאה בכל חמשת בתי הספר. עילה נוספת למאבק היא הפגיעה המצטברת בילדינו, שנגדה מוחים אלו"ט וההורים מזה שנים אך ללא אוזן קשבת במשרד החינוך.

בשבועות האחרונים מתחולל מאבק בין הורי הילדים בבתי הספר לאוטיסטים בגילאי 12-21 (אורים באר שבע, גיל תל אביב, הרים גבעת עדה, מגשימים ירושלים ורבין פתח תקווה) ובין משרד החינוך. סיבת המאבק היא החלטתו השרירותית והחד-צדדית של המשרד לסיים את שנת הלימודים ב-5 באוגוסט במקום ב-15 בו. החלטה זו מיושמת כבר השנה

לסיפור המלא מאת **דודי אשד**, אבא של אלון **לחצו כאן** ←

שובתים מתחת לביתו של שר החינוך

רחל רוזמן, מנהלת פיתוח משאבים באלו"ט נסעה לניו יורק להפיץ את תורת השירות וטיפול באוטיזם בישראל. זה קרה בכינוס למדינות החתומות על האמנה לאנשים עם מוגבלויות שהתקיים באו"ם. בקהל נכחו נציגים רבים ובעיקר ממדינות מתפתחות מאפריקה כמו זאיר, צ'אד, אנגולה ועוד. הם סיפרו כי גם אצלם נרשם גידול חד באבחונים של ילדים עם אוטיזם ועליהם לבנות מערך שירותים כמו במדינות המפותחות. כמו בישראל.

אחים ואחיות של פעוטות באלוטף אסף הרופא קיבלו הצעה לחיי הקטנטנים, ועל הדרך מצאו גם חברים בני גילם שמתמודדים עם קשיים דומים

דגנית איתן, המנהלת המקצועית של האלוטף, על משחק מפגש חינוכי ופנאי בחיק המשפחה. את היום חתמנו במפגש חווייתי משותף. תגובותיהם של האחים היו חמימות ואוהדות. הם נהנו והיו גאים להציג את עצמם ולומר: "אני אחות של...". אח אחד אף שאל לבסוף: "היה לי מאוד כיף, אני אוכל לבקר באלוטף?". ומרב, אימא של ילד באלוטף, אמרה לנו: "עכשיו יש לבתי שלי מושג לאן אחיה הולך מדי בוקר ומה הוא עושה, ויש לזה משמעות בהתמודדות ובקבלה שלה את אחיה".

ראינו שנוצר בקרב האחים קשר אכפתי, אחראי ותומך, שכמה מהמשפחות התקשו ליצור אותו קודם לכן. מקצת מההורים דיברו על היום הזה כנקודת ציון מרכזית בהתמודדות המשפחה כולה עם הנושא, שכן משהו השתנה ביחס של האחים כלפי האח המטופל באלוטף. לסיכום, חשוב לזכור שהתמודדות המשפחה עם ילד בעל צרכים מיוחדים מקיפה את כל בני הבית. הלקות משפיעה לא רק על הקשר של ההורה עם הילד, אלא גם על יחסי הילד עם אחיו ועל היחסים בין ההורים לאחים. לפיכך ברור שכחלק מהטיפול בילד חשוב עד מאוד לשתף את כל בני המשפחה.

אתי היימן-ינאי, מנהלת האלוטף, ו**נעמה קידר-גנמור,** עובדת סוציאלית

אנו מרבים להתייחס להתמודדות של הורים לילדים על הספקטרום האוטיסטי, אך באלוטף שלנו באסף הרופא חשבנו איך אפשר לשתף את כל בני המשפחה בפעילות היומיומית המתקיימת במעון. הפעם חשבנו על האחים, שכן הם שותפים חשובים בהתמודדות עם האתגרים הניצבים בפני המשפחה. רצינו להעניק לאחים חוויה נעימה, ובתוך כך לחשוף אותם לתכנית הטיפולית של אחיהם עם תיווך ואינטראקציה חיובית. כך גם פגשו האחים אחים אחרים שחולקים תחושות והתמודדות דומות. כמה מהם אכן יצרו קשרים חבריים. היום נפתח במפגש שבו צפו כל האחים בפעילות הבוקר השגרתית של אחיהם הקטנטנים, המלווה בצלילים ובתנועה. לאחר מכן נכנסו האחים לחדרי הטיפול עם הילדים, נחשפו לתכניות הטיפוליות, קיבלו טיפים למשחק משותף עם אחיהם והכינו יצירות יחדיו. באותו הזמן הקשיבו ההורים להרצאה שהעבירה

כשסבא וסבתא נכנסים לתמונה

הביקור עורר את סקרנותם של הסבים והסבתות והביא להתהוותה של סדנה בת שלושה מפגשים בהנחייתן של העובדת הסוציאלית והמרפאה בעיסוק במעון. בסדנה למדו על אוטיזם, קיבלו הסבר על התנהגויות סנסומוטוריות אופייניות, למדו איך לעודד משחק עם הנכדים וקיבלו כלים להתמודדות עם קשיי אכילה של הנכדים כשהם נמצאים תחת השגחתם.

הסבים והסבתות הביעו הערכה גדולה לצוות המעון על היוזמה לקרב אותם לחיי היומיום של נכדיהם במעון ועל האפשרות שניתנה להם ללמוד על ההתנהגויות והקשיים של הילדים. אחת הסבתות אמרה שהיא יוצאת מהסדנה מחוזקת ובטוחה יותר בזמן בילוי עם הנכד. סבתא אחרת ציינה שהמידע עשה לה סדר, ועכשיו התנהגויות הנכד ברורות לה יותר. עוד סיפרו סבים אחדים שבזכות הסדנה הצליחו להתקרב יותר לנכדיהם ולהבין את הקשיים של ילדיהם בגידול הנכדים, וכן קיבלו חיזוק לאינטואיציה שלהם והעזו להתנסות במשחק עם הנכדים.

הסדנה פתחה מעגל תמיכה נוסף של המשפחה שמאפשר להתקרב לנכדים, ובכך התממשה ציפיותן של מנחות הקבוצה. אנו רוצות להודות לצוות המעון שהיה שותף לפרויקט, **לקרן כץ-סגל** מנהלת מרכז אל"ט למשפחה, ו**לקרן כהנא**, מרפאה בעיסוק, מדריכה ומנחת קבוצות, שליוו אותנו לאורך הדרך.

אלוטף ראשון לציון פתח את שעריו לסבים וסבתות ואירח אותם לביקור ולסדנה

אורית פלד, מרפאה בעיסוק, ו**ענת סינאוני,** עובדת סוציאלית

כמדי שנה אנו מעלים בקבוצות ההורים את הנושא החשוב, ולעתים הקשה, של שיתוף המשפחה המורחבת באבחון האוטיזם ובקושי הנלווה אליו. יש הורים שבוחרים לשתף את המשפחה המורחבת, ואף רותמים אותה לעזרה, ואילו אחרים בוחרים לשמור את המצב בסוד כדי שלא להכאיב לבני משפחתם.

הצוות המקצועי וההורים באלוטף ראשל"צ החליטו להזמין את סבא וסבתא להכיר את המעון של הנכדים. הרי רבים מהסבים והסבתות שותפים בגידול הנכדים ומחכים לרגע שיוכלו לבלות איתם ולהינות איתם ולעשות איתם שטויות שאבא ואימא לא תמיד מרשים.

וכך, בבוקר יום שישי, התכנסו במעון סבים וסבתות מלאי התרגשות וציפייה. גם אנו, צוות המעון, התרגשנו מאוד. תחילה צפינו במצגת קצרה על שגרת הגן, ואחר כך הצטרפו הנכדים לסבא וסבתא לפעילות יצירה ולצילום משותף שנשאר לכולם למזכרת מרגשת. בהמשך התכנסנו כולנו לקבלת שבת חגיגית ומחממת לב, שבסופה חולקו פמוטות שהנכדים קישטו במיוחד שביל סבא וסבתא.

במקום שהמילים נכשלות - המוזיקה מדברת

סער התיישב ליד הפסנתר, וכמו פרפורמר מקצועי ומיומן ניגן ברגש רב. שום דבר לא הוציא אותו מהריכוז, לא הרחשים באולם ולא צוות ערוץ 2 שחגו סביבו עם מצלמה ומיקרופון. האימא, עמית וולפמן מספרת לנו כיצד ישבה בקהל בפה יבש וברכיים רועדות, מתפללת חרישית שסער לא יילחץ לקריאת הכתבה [לחצו כאן](#) <

טיסה מיוחדת, שכל נוסעיה הם ילדי אל"ט וילדי עלה נחתה באילת ליום פינוק. צוותי **בנק הפועלים** ו**אל על** השקיעו מחשבה ומאמצים אדירים בתכנון הלוגיסטי כדי להתגבר על הקשיים שנלווים לטיסה מהסוג הזה.

בנתב"ג קבלו את פני האורחים היקרים **מנכ"ל אל על אליעזר שקדי**, **האלוף (מיל') דורון אלמוג** ו**מנכ"ל אל"ט עינת קסטנו שפי**. עם הנחיתה באילת סעדו הילדים צהריים במלון **דן**, משם המשיכו למצפה התת ימי, לסיור בעיר הדרומית וקנחו בהופעת אומן משעשעת ובסעודת מלכים במלון **המלך שלמה**.

היה נפלא. הילדים התנהגו למופת. הרעשים היו לרוב צהלות שמחה. ההורים התרגשו ולא חסכו מילים של הערכה.

אמירה מורג, שבנה יותם גר בהוסטל החדש באבן יהודה, הגיעה למפגש עם הקהילה הסובבת, אבל מצאה רק התעלמות. שילוב בקהילה? נהדר, אבל בקהילה אחרת

על הנייר זה נשמע מבטיח: "קהילה משלבת היא קהילה חזקה". כך נכתב בהזמנה לתושבי אבן יהודה, שם ממוקם ההוסטל החדש של בני יותם, לערב שמטרתו להכיר את בעלי המוגבלות ואת הוריהם.

שלושה הוסטלים יש באבן יהודה, זה לא מעט, ואחד מהם שלנו, של אלו"ט. הזדמנות נהדרת לפנות לשכנים שלנו, אלו שרוב הזמן מקטרים, מתלוננים, צועקים, ובאופן כללי מעדיפים שנעוף להם מהעיניים. קבלת החריג? שילוב בקהילה? בטח, הם בעד, למה לא, רק אם אפשר, שיהיה בקהילה אחרת.

אנחנו היינו בין ההורים שהוזמנו לשאת דברים. האמת היא ששמחתי על ההזדמנות, היה לי הרבה מה לומר. תכננתי להזכיר את הפסוק התנ"כי "ואהבת לרעך כמוך", להטיף להם ש"את השנוא עליך אל תעשה לרעך" ולשאול אותם, את השכנים החביבים, מה הם היו עושים אילו במקומנו הייתה עוברת לגור כאן משפחה עם עשרה ילדים צווחנים, כדרכם של ילדים, או בחור חביב, מתופף במקצועו.

שלא תבינו אותי לא נכון, יש גם קהילה מקסימה ותומכת באבן יהודה, והיא קיבלה אותנו בחום ובאהבה, אבל יש גם, תמיד יש, את אלה שלא ממש מגלים סימפתייה. באתי חדרת מוטיבציה להסביר להם שמאחורי החריג נמצא בנאדם ממש כמוהם.

אני באתי, הם לא. המקום היה אמנם מלא, אבל רוב הנוכחים היו משלושת ההוסטלים. קהל מכור מראש. אותם אין לי מה לשכנע, הם בצד שלי ממילא. כמה חבל. אני טרחתי לבוא מתל אביב כדי לשמוע ולהשמיע, הם לא טרחו לצאת מהבית וללכת מטר ברגל.

הערב התנהל על מי מנוחות. העיתונאית **עינת פישביין** הנחתה בלבביות, **יואב קריים** המקסים והמרגש סיפר את

סיפורו, ובעיקר העלה על נס את נחישות הוריו שנלחמו כדי לשלבו במסגרות "רגילות". בין השאר הוא אמר, אם אני זוכרת נכון, שליטתו אין אנשים נורמלים, יש רק כאלה שעוד לא אובחנו. גם ההורים שדיברו ריגשו עד דמעות. היה חמים ונעים. אני לא יכולתי שלא לתהות כיצד הייתי מגיבה לנוכחותם של בעלי מוגבלות בשכנותי, לולא הייתי אימא לאחד כזה. מצד שני, השכן שלי בבניין ממול מתאמן בפסנתר גם בשעות הקטנות של הלילה, מנגן את אותו קטע נגינה שוב ושוב ושוב, וגם את זה הוא מזייף. שכנה אחרת לא יודעת לדבר, רק לצרוח. שכן אחר מתעקש להשמיע את הדרשות של אחד הרבנים המחזירים בתשובה בקולי קולות דווקא בשעות הצהריים. אם אנחנו רוצים סביבה נקייה מרעשים, אנחנו צריכים לעבור לגור על אי בודד. אם נפתח את הלב לאלו שמוגדרים "אחרים", "בעלי מוגבלות", אולי נגלה שמי שמוגבל זה אנחנו ולא הם, ושהם נותנים לנו הרבה יותר מכפי שאנו נותנים להם.

התחדשנו

בצילום יניב דוד
מהוסטל בית פרי
עוסק בעבודה
מפעלית

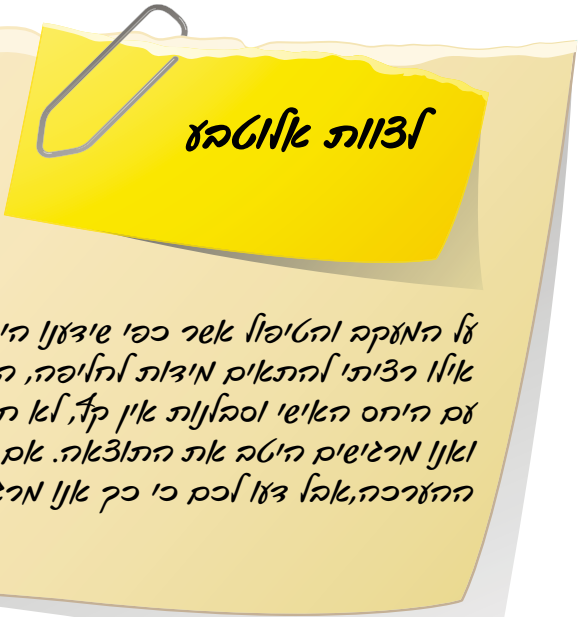

אורנה זין, מנהלת מית"ל הדסים, מספרת על השינויים שחלו בסדר היום של החברים עם המעבר למבנה חדש: "גדלנו מ-24 ל-42 חברים, רובם מההוסטל באבן יהודה ומבית פרי, וחלקם חברים אקסטרניים. המבנה החדש משופץ לתפארה ומותאם לצורכי החברים. בין היתר, הוא פותח בפנינו אפשרויות חדשות ומגוונות לתעסוקה, כמו סדנת אמנות, סדנת חמר, עבודת מפעל, והתחום המסורתי - טיפול בגינה. בקרוב תהיה לנו גם פינת חי, ויש לנו כבר עכשיו צוות מסור, כך שהכול מושלם."

אביטל ויזהר רונן הם הורים לארבעה ילדים. כשבתם השלישית אובחנה עם אוטיזם, הבת הגדולה, בת השבע, החליטה לקבל על עצמה את ההסברה לחברים ולבני המשפחה. יחד עם אבא ואימא היא חקרה על אוטיזם וחיברה במילותיה דף שאלות ותשובות שאותו שלחה למעוניינים. התגובות היו מרגשות ואוהדות, ואולי עוד ילדים יוכלו למצוא בזה עניין ולהסביר כך לחבריהם.

לחצו כאן

**מה זה אוטיזם?
האחות בת השבע חקרה כדי
להסביר לחבריה בכיתה**

לצוות אלוטבע

תתגמלנה החיים ותקצר היריעה מלהביע לכם
 חילות הצרכה על תשואת הלב האישית והחמה,
 על ההתחשבות בכל פרט,
 על המעקה והטיפול אשר כפי שידענו היה כפול, על המסירות בה טיפלתם בנו כל הצת.
 אלו רציתי להתאים מיצות לחליפה, הייתי אומרת כי אתם מתאימים לנו כמו יד וכפפה.
 עם היחס האישי וסבלנות אין קד, לא חסכתם במאמץ והעבודה הראויה לחחמאה,
 ואנו מרגישים היטה את התוצאה. אם נביע לכם תודה וברכה היא וזאי לא תקיף את מלוא
 ההערכה, אבל דעו לכם כי כך אנו מרגישים בכנות, תודה רבה והרבה בריאות.

משפחת סולנסקי

המרכזים הקהילתיים. **באלוטבע בכרמיאל** נהנו הנופשים מפעילות בים ובראש הנקרה, מטוילים באמת התנינים בבית חניה ועוד. כל הפעילות התאפשרה בזכות מאות מתנדבים: עובדי אורנג', חיילים, חניכי תנועות הנוער, סטודנטים מפרויקט מסע ואנשים פרטיים. כולם נרתמו למשימה החשובה ואפשרו לנו להעביר לילדי אלוט את הקיץ בהנאה ובעניין ולהקל במעט על המשפחות.

למעלה ממאתיים ילדים נהנו בחופשת הקיץ משלל פעילויות מהנות ומגוונות שארגנה חטיבת הנוער של אלוט. בין הפעילויות: קייטנות לכל רמות התפקוד; נופשוים עם המשפחות **בקיבוץ צובה ובים המלח**; ושילוב יחידי בקייטנות **בספארי ובמוזיאון ארץ ישראל**. כל אלה בצד הקייטנות הוותיקות שפתחה אלוט גם השנה, קייטנה לתושבי הדרום **באילת** וקייטנות **במודיעין, ברחובות** ובמרכז ההידרותפרי **בשער הנגב**, בשיתוף עם

המילים המדברות בעד עצמן:

זו הפעם השלישית שאנו משתתפים בקייטנת רכיבה על אופניים של אתגרים ואלוט, שהיא פעילות מרגשת המשלבת טיולים בטבע, כושר גופני וקשר חברתי. אנו מודעים למורכבות ולמקצועיות הנדרשים לשם מימוש הרעיון שמאחורי הדברים, וההצלחה מוכחת. כהורים לניר, נער אוטיסט בתפקוד בינוני, שלא הסכים לשבת עם קבוצה, העובדה שהוא מביע שמחה ורצון לצאת מדי יום "לרכיבה עם חברים" בצהרי יום באוגוסט, מעוררת בנו בכל פעם התרגשות. אני יודע שקייטנות אלו כרוכות בהתארגנות טכנית מורכבת, לוגיסטית ואנושית רבה, ועל כך רצינו להעביר לכם את תודתנו מעומק הלב. להתראות בקייטנה הבאה,
דפנה ועודד שמשוני

לחן, גיא וכל שאר המתנדבים, היססנו והתלבטנו אם להצטרף, אבל הייתה קייטנה מדהימה! אמיר שלנו נהנה מכל רגע וחייכה כל יום בקוצר רוח לבוקר הבא.
מנחם, רחל ואמיר שפיגל

אלון הגיע לימי הרכיבה כשהוא "שפוף" מיום של פארק מים או קיפצובה, ובכל זאת, כל יום הוא דרש גם "אופניים". אנחנו, ההורים, לא לוקחים את הקייטנה ואתכם כמובן מאליו. אנחנו יודעים ומרגישים את ההשקעה, התכנון, המקצועיות, ההבנה והאהבה, שגורמים כולם לרעיון הנהדר הזה להפוך למציאות. **דודי אשד**

למדריכים, לצוות המתנדבים, לאנשי אלוט ולאנשי אתגרים. אנחנו מחלוצי המיזם בזכות אהבתו של סער לרכיבת האופניים. ראיתי איך הרכיבה מרגיעה את סער, עוזרת להגברת כושרו הגופני וחוסנו הנפשי והופכת אותו ליותר עצמאי ויותר תקשורתי ואחראי. המון שעות של תכנון הושקעו במיזם הזה, והתוצאות מדברות בעד עצמן. יישר כוח לכל העושים במלאכה - תמשיכו כך! נתראה גם בקייטנה הבאה.
עמית וגם סער

הקירות, וגם אחד את השני, בכל זאת מדובר במסיבת רווקים, והופתענו לקבל פינוק, פיתות עם חומס טרי, שאחריהם היה קשה להמשיך בעבודה... בסוף היום קיבלנו תודה ותשורה קטנה מאבשלום רכז התעסוקה, למרות שכולנו הרגשנו שהם אלה שעשו לנו טובה גדולה, ולא להפך.

לסיכום?

פתאום התחלנו לשמוע מהחברה רעיונות להתנדבויות. אולי אפילו לאמץ קצת את הכפר. עצם הרצון להמשכיות מעיד על התחושות הטובות מהאירוע. אני חושב שלא ידענו איזו עוצמה יש בהתנדבות פשוטה ואמיתית.

כשאומרים "מסיבת רווקים", מיד עולה אסוציאציה של אדי אלכוהול, התפרעות ואיבוד שליטה. אלא שאמיר חן העדיף מסיבה שמסמלת בעיניו תמימות ורומנטיקה

אמיר הוא לא מדריך תעסוקה ולא מנהל הוסטל, הוא רק שמע על אוטיסטים מעידו בראון, בן דודו, שהוא מנהל הבית בכרמיאל. וכשאמיר הודיע לחברה שבקרוב יש חתונה, כל התרחישים למסיבת רווקים הוללת נהדפו על ידו והוחלפו במשימת התנדבות, כי כך קבע החתן.

החלטת החתן לא הפתיעה את החברים הקרובים; הם יודעים שיש לו נשמה של איש טיפול. וכך, בחריקת שיניים, זנחו את הרעיון על מסיבת הוללים והלכו אחריו ליום התנדבות באלוטבע בכרמיאל.

אלון קול, חברו של אמיר, הביא לנו רשמים מאחורי הקלעים של ההחלטה יוצאת הדופן:

כששאלתי את אמיר מאיפה בא לו הרעיון, הוא הסביר לי בפשטות שבתרומה יש חדווה, סוג של תמימות ורומנטיקה, לתת בלי לקבל חזרה. הוא חשב שביחד עם החברה זה יכול להיות נהדר.

ואיך הגיבו החברה?

בצחקוק קל. אנחנו רגילים למסיבות רווקים שכוללות ה-כ-ל חוץ מהתנדבות.

איך היה?

הגענו מוקדם בבוקר לאלוטבע. התחלנו בקפה, מאפה וסיור במקום. הופתענו לראות משק חי עשיר ושמח. צבענו את

ולמענכם שמרנו כמה טיפים מתוך שתי הרצאות שהתקיימו במסגרת המרכז:

א גבריאל כהן, מנתח התנהגות מוסמך, על התנהגות הילדים:

דמיינו שאנחנו נוחתים בסין. איננו מבינים דבר, ואיש אינו מבין אותנו. כך מרגישים ילדים על הספקטרום האוטיסטי. הם כאילו נחתו בסין, ולכן הם בלחץ ובחרדה. הפתרון הוא להתאים את הסביבה כדי להחזיר את השליטה לתייר בסין. למשל, הצבת שלטים עם ציורים, מתורגמן, יצירת סביבה מובנת ובשפה חזותית, שמירה על שגרה ומניעת גירויים סביבתיים המציתים התנהגות בעייתית.

א מיכאל בן צבי, מנתח התנהגות מוסמך, על עידוד התנהגות חיובית:

גם אם זה נראה שונה (קפיצות, נפנופי ידיים וכד'), כדאי לזכור שזה לא נורא. תנו לילד תחליף שקשור לאותו החוש. הערות כמו "תפסיק עם זה" לא יועילו. השתדלו להימנע מהן. התייחסות אפקטיבית - כוללת מודלינג (הדגמה), אימון וחיזוקים.

כל המשפחה זוכה

מרכז אלוט למשפחה לא נח לרגע וממשיך להביא להורים, לאחים לסבים ולסבתות שפע של הרצאות וקבוצות ללמידה, לשיתוף ולהעשרה במגוון נושאים ושאלות.

ויש גם טיפים

בחודשים האחרונים עסק מרכז אלוט למשפחה בקשת רחבה של נושאים, בהם קשיים באכילה של ילדים, טיפולים תרופתיים, סיוע לילד המשולב במציאת מקומו בין שאר הילדים, התמקדות בקשיי תקשורת של הילד, בניית תכנית טיפולית, מה קורה בחדרה של קלינאית התקשורת ועוד רבים. מלבד הפעילויות השגרתיות, בחיפה ציינו את סוף הקיץ במפגש שבת בריכה למשפחות, עם פעילות במים ומעגל חברותא, ובירושלים נפרדו מפורום נשים שפעל במשך תקופה ארוכה ובוודאי יתחדש בעתיד.

עורכת: רותי סיוון, דוברת אלוט
רכזת: איריס כסיף
עריכה לשונית: כנרת יפרח

אלוט, כורזין 1 גבעתיים 53583,
טל': 03-5718188 פקס 03-5718190
www.alut.org.il

שמרו אתנו על קשר
ספרו לנו ודווחו לנו לדוא"ל:

irisk@alut.org.il